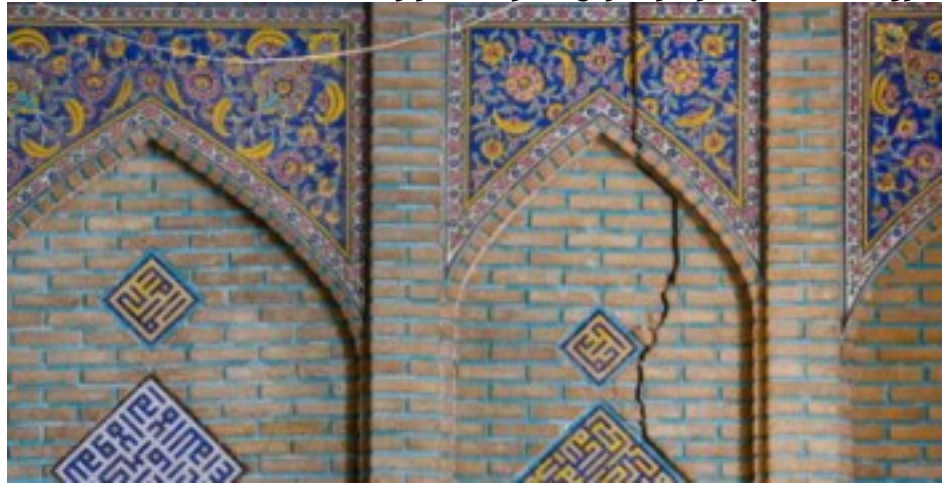

خطر برخورد بمب اتم خیلی کمتر از مرگ آبخوان‌های اصفهان بود. با مرگ آبخوان اصفهان همیشه وابسته به انتقال آب بوده و کشاورزی ممکن نخواهد بود.

فرونشست اصفهان را در معرض خطر جدی قرار داده است؛

مجید نادراصلی، رئیس کمیسیون ویژه آب و مناطق کم برخوردار شورای اسلامی شهر اصفهان در حاشیه بازدید اعضای شورای شهر، شهردار، کارشناسان آب منطقه‌ای، آب و فاضلاب و میراث فرهنگی، مدیرکل سازمان زمین‌شناسی و مدیر مرکز راه، مسکن و شهرسازی اصفهان از وضعیت اماکن و ابنیه درگیر با پدیده فرونشست زمین گفت:

با مشاهده آثار این پدیده در بناها و مکان‌های مختلف، دوستان و همراهان به اغای لازم رسیدند و آنچه باید می‌دیدند را از نزدیک دیدند.

به گزارش اسپادانا خبر و به نقل از ایسنا، احمد شریعتی، عضو شورای اسلامی شهر اصفهان نیز گفت:

اثرات فرونشست زمین باید به عینه دیده شود تا برای همگان ملموس باشد. ما امروز عمق این مسئله را از نزدیک دیدیم و بر اساس ارزیابی‌های علمی باید راهکارهای مناسب را پیدا کنیم. بحران آب باید حل شود زیرا ریشه این مشکل به برداشت بی‌رویه آب از سفره‌های زیرزمینی مربوط است.

رضا اسلامی، مدیرکل سازمان زمین‌شناسی استان اصفهان در بازدید از مسجد علی‌قلی‌آقا با اشاره به اینکه هر چه به سمت شمال اصفهان می‌رویم ضخامت آبرفت، تعداد و عمق ترک‌ها بیشتر است گفت:

تمام این ترک‌ها ناشی از فرونشست زمین است. متأسفانه امروز شاهد ترک‌های فرونشستی در مسجد، حمام و زورخانه علی‌قلی‌آقا، مسجد سید، مسجد ۹۰۰ ساله عتیق و یا سازه‌هایی با عمر ۳۰ سال یا کمتر هستیم اما متأسفانه امروز بسیاری از مسئولان ما در اصفهان هنوز باور ندارند که فرونشست، این بمب ساعتی اصفهان، هر لحظه در آستانه ترکیدن است.

بهرام نادی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد نجف‌آباد نیز گفت:

مطابق آمار شرکت آب منطقه‌ای متوسط سطح آب زیرزمینی منطقه برخوار پایین‌تر از ۱۰۰ متر است؛ افت شدید سطح آب زیرزمینی در منطقه دولت‌آباد سبب شده که تمامی ۳۳ رشته قنات وجود در محل خشک شوند. تنها یکی از رشته قنات‌های دولت‌آباد تا ضلع غربی کوه کرکس با طول تقریبی ۴۰ کیلومتر ادامه می‌یابد. روزگاری نیاکان ما با ظرافت مهندسی هوشمندانه و زحمت فراوان حفاری قنات را شروع و پس از اتمام علاوه بر نگهداری مداوم بهره‌برداری کردند. بهره‌برداری زیاد از منابع آب زیرزمینی و خشکیدن خاک سبب از بین رفتن و فراموشی تمام قنات‌های شده که روزی دغدغه ساکنین قبلی این دشت بوده است. سوالی که از ذهن می‌گذرد این است که آیا ممکن است در آینده نیز سازه‌هایی که با دغدغه، صرف هزینه و زمان بسیار در زمان حال ساخته می‌شود در آینده به سبب خشکسالی شدید و گرمایش زمین متروکه و رها شوند؟ سال ۱۳۶۱ متوسط سطح آب زیرزمینی در منطقه برخوار ۳۵ متر بود که امروز به پایین‌تر از ۱۰۰ متر رسیده و شاهد عوارض افت شدید سطح آب زیرزمینی هستیم..

نادی گفت:

براساس اطلاعات دفتر مطالعات پایه آب در سال ۱۳۹۵ برداشت سالیانه از منابع آب زیرزمینی آبخوان اصفهان برخوار ۵۲۲

میلیون مترمکعب و نیز میزان برداشت از آب‌های زیرزمینی در سال ۱۴۰۰ بر اساس اطلاعات سازمان آب منطقه‌ای برابر ۳۱۱ میلیون مترمکعب بوده است. با توجه به محاسبات و تخمین صورت گرفته ۳۸ میلیارد مترمکعب آب در آبخوان دشت اصفهان باقی‌مانده که مدت تخلیه کامل آبخوان ۱۲ سال تخمین زده می‌شود. شاید بتوان در سازه دارای ترک‌های فرونشست زندگی کرد اما بدون آب نمی‌توان زندگی کرد. ترک‌های فرونشست قابل‌مشاهده حکایت از آسیب‌های جدی ناشی از افت شدید منابع آب زیرزمینی است.

به گفته اسلامی، مدیرکل سازمان زمین‌شناسی اگرچه در پهنه‌بندی زلزله، اصفهان جزو مناطق با ریسک پایین خطر زلزله است اما اگر زلزله‌ای در اصفهان رخ دهد بسیاری از خانه‌ها و بناهای تاریخی اصفهان می‌خواهد. امروز فرونشست زمین اصفهان را در معرض خطری جدی قرار داده است.

بهرام نادی گفت:

امروز تمام ساختمان‌های شمال شهر اصفهان از شهرک کاوه، خانه اصفهان تا شهرک نیروی هوایی و همه و همه درگیر فرونشست هستند و اگرچه طراحی و اجرای سازه‌های جدید مطابق آیین‌نامه‌های ملی صورت گرفته است اما به دلیل برداشت بی‌رویه آب از آبخوان و ضخامت زیاد آبرفت سازه‌های جدید نیز در برخی موارد دچار چرخش و ترک شده‌اند. امروز ۷۳ درصد لوله‌های فاضلاب شهری در خیابان‌های آپادانا، حکیم نظامی، میر، نظر و ... پوشیده است در حالیکه عمر مفید لوله‌های سیمانی بین ۳۰ تا ۳۵ سال است. اگر فاضلاب موجود در اصفهان را تصفیه به آبخوان برگردانیم و همچنین بهره‌وری درست از منابع آب داشته باشیم می‌توان با بخشی از آثار فرونشست زمین مقابله کرد.

آرش علیزاده نوحی، رئیس بیمارستان غرضی اصفهان نیز در این بازدید گفت:

قسمتی از اتاق عمل بیمارستان غرضی به‌طور ناگهانی ترک خورد و کاشی‌های آن بدون هیچ ضربه‌ای دچار ریزش شد البته این موضوع را فوراً به مراجع ذیربط اطلاع‌رسانی کردیم که گفته شد نیازمند بررسی است و شرکتی اعلام کرد که این بررسی مستلزم هزینه بالایی در حدود ۳۵۰ میلیون تومان است به این دلیل کار بررسی متوقف شد. در بخش جراحی دو بیمارستان نیز شاهد ترک‌های فرونشست زمین هستیم.

مجید نادراصلی افزود:

با ایجاد سند راهبردی آب و همچنین تشکیل دبیرخانه فرهنگی زاینده‌رود سعی کردیم این هشدار را به گوش مردم و مسئولان کشوری برسانیم که تأمین آب موضوعی جدی است. تهی شدن سفره‌های زیرزمینی باعث ایجاد ترک‌ها و شکاف‌های ریزودرشتی در گوشه و کنار اصفهان شده به‌طوری‌که در آثار تاریخی و حتی منازل مسکونی آثارش را برجا گذاشته است و در اقدام برای بازدید از مناطقی که دچار فرونشست شده‌اند سعی شد حساسیتی بین متولیان ایجاد شود که برای این مشکل چاره‌اندیشی کنند.

رضا اسلامی، مدیرکل سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی استان اصفهان نیز گفت:

از سال ۷۹ با قطع شدن جریان اصلی زاینده‌رود تغذیه آبخوان‌های اصفهان با مشکلی جدی روبرو است، علاوه بر این با برداشت غیراصولی از آبخوان‌های اصفهان اضافه شد که اگر چاره‌ای اندیشیده نشود به‌طور خوش‌بینانه در سال ۱۴۱۵ و به‌طور بدبینانه تا سال ۱۴۰۹ دیگر آبی در آبخوان‌ها باقی نمی‌ماند. حتی اگر بمب اتم هم در اصفهان برخورد می‌کرد خطرش خیلی کمتر از مرگ آبخوان‌های اصفهان بود. وقتی مرگ آبخوان اتفاق می‌افتد شبیه انسان بیماری است که زندگی‌اش نباتی است و اگر چاره‌اندیشی نشود اصفهان به شهری تبدیل می‌شود که همیشه وابسته به انتقال آب است که یا باید با تانکر و یا لوله آب به این منطقه منتقل شود و دیگر در اصفهان کشاورزی نمی‌توان انجام داد چراکه منابع آب زیرزمینی و چاه نداریم. همه در یک کشتی نشسته‌ایم و شخصی نمی‌تواند بگوید قسمتی را که خود نشسته‌ام را می‌خواهم سوراخ کنم، امروز کشتی دشت اصفهان - بر خوار یکپارچه است و اگر قرار است همه سوار آن شویم باید به فکر نجات آن باشیم.

برجسب ها: [بحران آب](#) [1]

[محیط زیست](#) [2]

[فرهنگ](#) [3]

[تاریخ](#) [4]